

**A Fővárosi Törvényszék
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: 42.Pf.637.004/2020/3.

A felperesek:

A felperes képviselője: Kerekes és Társai Ügyvédi Iroda
(1154 Budapest, Órjári tér 5.)
ügyintéző: dr. Ölveczky István ügyvéd

Az alperes: Raiffeisen Bank Zrt.
(1054 Budapest, Akadémia u. 6.)

Az alperes képviselője: Pintér és Szabó Ügyvédi Iroda
(6721 Szeged, Teleki u. 5.)
ügyintéző: dr. Szabó Tamás ügyvéd

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Budai Központi Kerületi Bíróság 9.P.21.305/2020/17.

Rendelkező rész

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg együttesen a felpereseknek 100.000 (százezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes hitelező és S.K. adós 2008. szeptember 9-én deviza alapú jelzálogkölcönszerződést kötöttek, amely alapján az alperes 191.332,57 CHF összegben nyilvántartott 28.300.000 Ft kölcsönt folyósított az adós részére 300 hónap futamidőre. Az adós a kölcsönszerződés VIII.6. pontjában kijelentette, hogy az alperestől a

kölcsönszerződéssel kapcsolatos tájékoztatást a szükséges és elégséges mértékben megkapta, tisztában van az ügylet esetleges kockázataival, így azzal, hogy az adott deviza forinttal szembeni árfolyamának alakulása a kölcsön forintban történő visszafizetésének terheit egyaránt növelheti és csökkentheti és az esetleges árfolyamvesztésüket is figyelembe véve képes a fizetési kötelezettségeinek maradéktalan és pontos teljesítésére. Ugyanezen a napon a felperesek Készfizető kezési nyilatkozatot írtak alá, melyben kijelentették, hogy a kölcsönszerződés egy példányát átvették, elolvasták, annak tartalmát megismerték és tudomásul vették. A nyilatkozatban a felperesek készfizető kezességet vállaltak az adósnak a kölcsönszerződésből származó összes tartozása megfizetéséért. Szintén ugyanaznap az adós és a felperesek a fentieknek megfelelő, közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot tettek. Az alperes a kölcsönszerződést felmondta, majd a kérelmére a közjegyző 2013. december 3-án mindkét felperessel szemben végrehajtási záradékot bocsátott ki.

A felperesek keresete és az alperes ellenkérelme

- [2] A felperesek keresetükben az ellenük folyó végrehajtási eljárások megszüntetését kérték a perindításkor hatályban volt Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: rPp.) 369. § a) pontja alapján.
- [3] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú határozat

- [4] A bíróság a Balla Zoltán önálló bírósági végrehajtó előtt 7.V.2729/2013. és 7.V.2730/2013. számon foganatosított végrehajtásokat megszüntette. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. r. felperesek mint egyetemleges jogosultak részére 400.000 Ft perköltséget. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 5.000.000 Ft illetéket.
- [5] Határozatának indokolásában rögzítette, hogy a Kúria a Pfv.I.20.311/2019/18. számú végzésével a felülvizsgálati kérelemmel megtámadott jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasította. A felülvizsgálati eljárási költséget a felperesek részére 200.000 Ft-ban, az alperes részére 200.000 Ft-ban, a felperesek költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket 3.500.000 Ft-ban állapította meg. A Kúria megállapította, hogy a kölcsönszerződés létrejöttével és az érvénytelenségével kapcsolatos, helytálló ítéleti megállapítások – az árfolyamkockázat viseléséről szóló kikötés tisztességtelenségének kivételével – a megismételt eljárásban már nem tehetők vitássá. Ez alapján az elsőfokú bíróság csak az árfolyamkockázat viseléséről szóló kikötés tisztességtelenségét, valamint a felperesek által a megismételt eljárásban hivatkozottak közül azt vizsgálta, hogy a tartozáselismerő nyilatkozatot a közjegyző felolvasta-e.
- [6] A bíróság a per tárgyalásának felfüggesztésére irányuló felperesi kérelmet elutasította, mert az Európai Bíróság (továbbiakban: EUB) előtt C-609/19. és C-932/19. számú előzetes döntéshozatali eljárásokban felmerült kérdéseket nem tekintette jelen perben előkérdésnek. Az 1991. évi XLI. törvény 120. § (1) bekezdése és a 129. § felhívásával utalt arra, hogy a tartozáselismerő nyilatkozatot közokiratba foglaló dr. Hutás Andrea közjegyzőhelyettes tanúvallomásában kifejtette, hogy – bár a konkrét ügyre nem emlékezett – a közokiratot minden esetben felolvasta, elmagyarázta. A bíróságnak nem merült föl kételye arra vonatkozóan, hogy a közjegyző eljárása és az általa készített okirat a felolvasás hiánya miatt

ne felelt volna meg a jogszabály rendelkezéseinek.

- [7] Az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás tartalmát vizsgálva a bíróság kifejtette, hogy ilyen tájékoztatást a kölcsönszerződés VIII.6. pontja tartalmazott, amely a kezesi nyilatkozatra tekintettel a felperesekre is vonatkozott. Az alperes által csatolt külön „Tájékoztató a Raiffeisen Bank deviza alapú lakossági hiteleinek árfolyam-és egyéb kockázatairól” elnevezésű beadványon nem szerepel a felperesek aláírása, nincs nyoma az iratokban annak, hogy azok átadásra kerültek volna és a felperesek személyes meghallgatásuk során sem emlékeztek a külön tájékoztatóra. S.J. és V.Zs. tanúk a konkrét ügyletre nem emlékeztek, az általános gyakorlatról adtak vallomást. S.J. nem emlékezett arra, hogy volt-e a perbeli ügyletnél külön tájékoztatás és hogy átadták-e a perben becsatolt árfolyamkockázati tájékoztatót. Megerősítette a tanú, hogy nem hangzott el a leírtaktól eltérő tájékoztatás vagy olyan, hogy a törlesztőrészlet-változásnak van felső határa. V.Zs. előadta, hogy a becsatolt külön tájékoztatót adták általában az adósnak akkor is, ha a szerződésben volt tájékoztatás és annak tartalmát szóban is ismertették, amikor a kezesek is jelen voltak. Állítása szerint nem hangozhatott el olyan tájékoztatás, hogy a törlesztőrészlet csak meghatározott mértékkel emelkedhet. A bíróság mindezek alapján megállapította, hogy az alperes az árfolyamkockázati tájékoztatást a szerződés VIII.6. pontjában tette meg, ettől eltérő szóbeli tájékoztatás nem történt sem az adós, sem a kezesek vonatkozásában.
- [8] A szerződés VIII.6. pontját vizsgálva utalt arra, hogy a perbeli fogyasztói szerződés árfolyamkockázatról szóló tájékoztatójának meg kellett felelnie a 93/13/EGK Irányelv 4. cikk (2) bekezdésben foglalt világos és érthető megfogalmazás követelményének, amely magában foglalja azt a követelményt, hogy az általánosan tájékozott, átlagos fogyasztó értékeln tudja egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is. Rámutatott, hogy a szerződés szövegéből egyértelmű volt, hogy az árfolyamváltozás hatásait az adós viseli. A tájékoztatásból azonban nem tűnik ki, hogy a forint jelentős árfolyamgyengülése is előfordulhat, ami a fogyasztó által fizetendő törlesztőrészleteket jelentősen megemelheti, ezért a tájékoztatás nem felel meg a 2/2014. PJE határozat 1. pontjában foglaltaknak és az EUB joggyakorlata által kimunkált követelményeknek (BH2020.151.). Megjegyezte, hogy az alperes által csatolt külön tájékoztató sem felel meg a fenti követelményeknek.
- [9] A bíróság megállapította, hogy a fenti rendelkezés sérti a világosság és érthetőség elvét, tisztességtelen, ezért az alperes követelése alapjául szolgáló szerződés semmis. A végrehajtani kívánt követelés nem jött létre érvényesen, ezért a végrehajtás megszüntetésének van helye.

A fellebbezési kérelem és ellenkérelem

- [10] Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását, felperesek másodfokú perköltségben marasztalását azzal, hogy a jogi képviselő áfa-körbe tartozik. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság ugyan nem vette figyelembe a külön íven szerkesztett árfolyamkockázati tájékoztatót, de ítéletének 12. oldalán megemlíti, hogy annak tartalma sem felelt meg az általa vizsgált követelményeknek. Ennek azonban nem adta indokát a bíróság, amivel megsértette a Pp. 221. § szerinti indokolási kötelezettségét. Nem derül ki továbbá az ítéletből, hogy milyen indokok alapján szüntette meg a bíróság a végrehajtási eljárásokat és hogy a nem megfelelő tájékoztatás milyen kihatással van a végrehajtás alapjául szolgáló követelésre. A bíróságnak azt is meg kellett volna indokolnia,

hogy a kölcsönszerződést, a kezesi nyilatkozatot, vagy a jelzálogszerződést tekinti érvénytelennek. Ha ugyanis a kölcsönszerződés érvényesen létrejött, a végrehajtási eljárás nem szüntethető meg, ha pedig azt nem tekinti érvényesnek, akkor meg kellett volna indokolnia, hogy ez milyen kihatással van a felperesek által vállalt kezességre. Ez esetben ki kellett volna fejtenie, hogy az adós tájékoztatása miért nem megfelelő, és e körben bizonyítást kellett volna lefolytatnia, amit nem tett meg.

- [11] Véleménye szerint a kölcsönszerződésben érthetően és világosan szerepel, hogy a tartozást az alperes svájci frankban tartja nyilván, szerepel benne továbbá a kölcsön és a havi törlesztőrészlet CHF összege, hogy a teljesítéskor irányadó CHF/HUF árfolyam alapján kell teljesíteni a HUF befizetéseket, hogy a megfelelő tájékoztatást megkapta a felperes, tisztában van az ügylet esetleges kockázataival, különösen azzal, hogy az adott deviza magyar forinttal szembeni árfolyama a kölcsön forintban történő visszafizetésének terheit egyaránt növelheti és csökkentheti, így tisztában kellett, hogy legyen azzal, hogy az árfolyamkockázatnak nincsen felső határa. Álláspontja szerint a bíróságnak a közokiratba foglalt felperesi nyilatkozatokat is értékelnie kellett volna. A bíróság csak a kölcsönszerződés VIII.6. pontját és a tanúk nyilatkozatait vonta mérlegelési jogkörébe, vagyis nem a rendelkezésre álló összes bizonyítékot értékelte, emiatt sem tett eleget az indokolási kötelezettségének.
- [12] Álláspontja szerint a bíróság tévesen értékelte a tanúk vallomását. S.J. tanú előadta, hogy szóban sem hangozott el olyan tájékoztatás, hogy felső határa lenne az árfolyamkockázatnak, továbbá elmondta azt is, hogy a felperesek az adóssal együtt voltak jelen a szerződés megkötésénél. Ez alapján csak az állapítható meg, hogy az alperes szóban is tájékoztatta a felpereseket az árfolyamkockázatról, grafikonos kimutatást is mutatott nekik és szóban sem adott olyan tájékoztatást, ami alapján a felperesek feltételezhatték volna, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az csak korlátozottan terheli a felpereseket. Ez utóbbi megállapítást V.Zs. tanúvallomása is alátámasztotta. A felperesek személyes előadásuk során azt állították, hogy az általuk aláírt okiratokat el sem olvasták, amellyel elismerték, hogy nem úgy jártak el, ahogy kellett volna, ami a felperesek terhére értékelendő.
- [13] Amennyiben a Törvényszék is arra az álláspontra jutna, hogy az alperes nem megfelelően tájékoztatta a felpereseket az árfolyamkockázatról, akkor is legfeljebb korlátozhatná a végrehajtás eljárásokat, hiszen a kölcsönszerződés csak részlegesen minősülne érvénytelennek. Ez esetben el kellene számolni a felek között. A bíróság legfeljebb csak 28.300.000 Ft és járulékai erejéig korlátozhatta volna a végrehajtást, de ez is magalapozatlan lenne, hiszen a felperesek 191.332,57 CHF és járulékai erejéig alapítottak jelzálogjogot az alperes javára, így az ingatlan végrehajtást ezen CHF összeg erejéig mindenképpen túrni kötelesek. Hozzátette, hogy a Kúria a Pfv.I.20.033/2020-as ítéletében azt a megállapítást tette, hogy a kölcsönszerződés VIII.6. pontjában foglalt tájékoztatás megfelelő volt.
- [14] A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására, alperes másodfokú perköltségben marasztalására irányult azzal, hogy a jogi képviselő nem tartozik áfa-körbe. Utaltak arra, hogy attól nem lesz erősebb a tájékoztatás, hogy közjegyzői okiratba foglalják a felek a szerződést. Hivatkozása szerint a Hpt. kötelezővé teszi kockázatfeltárányilatkozat aláírását, a felperesek azonban ilyet nem írtak alá. Utalt arra, hogy a Kúria is kifejtette testületi döntésében, hogy a tájékoztatásnak ki kell terjednie arra, hogy akár jelentősen is emelkedhet a törlesztőrészlet.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

- [15] A fellebbezés nem alapos.
- [16] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytálló az abból levont jogi következtetése is. Erre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta a rPp. 253. § (2) bekezdés alapján azzal, hogy az ítélet jogi indokolásának kiegészítése és pontosítása szükséges az alábbiak szerint.
- [17] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a Kúria Pfv.I.20.311/2019/18. számú hatályon kívül helyező végzésében az elsőfokú bíróság feladatául szabta, hogy az új eljárásban hívja fel a felpereseket a kötelezettségvállalásukról tett magánokiratba foglalt nyilatkozat és az árfolyamkockázat viseléséről esetlegesen részükre nyújtott külön tájékoztatás csatolására, előírta továbbá a felperesek személyes meghallgatását a tájékoztatás formájáról és tartalmáról, valamint a felperesek által kért tanúbizonyítás lefolytatását a bank korabeli gyakorlatáról. Az elsőfokú bíróság a Kúria előírásának eleget tett. Az alperes csatolta a felperesek által aláírt Készfizető kezesi nyilatkozatot, amely árfolyamkockázattól szóló tájékoztatást nem tartalmazott, mindössze azt a felperesi nyilatkozatot, hogy a kölcsönszerződést átvették és tartalmát tudomásul vették. Mivel bizonyítást nyert, hogy a felperesek külön okiratba foglalt árfolyamkockázati tájékoztatót nem kaptak, így ennek tartalmát nem kellett vizsgálni. Mellőzi ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet (46) bekezdésének a 12. oldalon lévő 1. mondatát, miszerint az alperes által csatolt külön tájékoztató sem felel meg a fenti követelményeknek.
- [18] A másodfokú bíróság rögzíti, hogy az I. r. felperes a személyes meghallgatása során elmondta, hogy ő járt el a hiteligénylésnél, azonban a banki ügyintézők semmit nem mondtak el a szerződés tartalmáról vagy a konstrukcióról. Előadta, hogy a bankban kérte, hogy a vastag, apró betűs szerződést elvihesse és egy jogásznak megmutathassa, azonban nem kapott abból példányt, gyorsan alá kellett írni, mert nagyon sokan voltak a bankban, ahol azzal magyarázták, hogy nem kell jogásznak megmutatni a szerződést, mert a közjegyző majd úgyis elmondja részletesen, hogy abban mi van. Sem ő, sem a lánya, a II. r. felperes nem olvasták el a szerződést, mert sietni kellett a közjegyzőhöz, aki azonban a szerződést nem olvasta fel. A II. r. felperes elmondta, hogy csak egyszer volt a bankban, amikor elé tolták a papírokat, amit nem tudott elolvasni, mert sietni kellett a közjegyzőhöz (10. sz. jkv.).
- [19] Az alperes szerződéskötéskori banki gyakorlatáról nyilatkozó ügyintézők közül V.Zs. tanú vallomása szerint biztosan volt árfolyamkockázati tájékoztatásról szóló külön okirat, amelyből egy példányt az adósnak kellett adni, de arra nem emlékezett, hogy a kezeseknek is át kellett-e azt adni és úgy emlékezett, hogy ezen külön tájékoztató tartalmát szóban is ismertette. Az alperes által becsatolt külön tájékoztatót felismerve a tanú úgy nyilatkozott, hogy ezt adták mindenkinek (7. sz. jkv.). S.J. tanú nem emlékezett arra, hogy külön kockázatfeltáró tájékoztatót adtak volna át az ügyfeleknek, vallomása szerint biztosan volt idő a szerződés elolvasására (15. sz. jkv.). Dr. Hutás Andrea Éva közjegyzőhelyettes tanúvallomása szerint a perbelihez hasonló típusú szerződéseknél általában fél óránként hívták az ügyfeleket, tehát ebben az ügyben is 30 perc állt rendelkezésre az okirat felolvasására és elmagyarázására. Utalt arra, hogy ilyenkor elmagyarázta, mi az adós, mi a zálogkötelezett, „de nyilván a szerződés tartalmát a felek már mikor odajöttek, ismerték, hiszen azt már aláírták a bankkal előtte” (17. sz. jkv.).
- [20] A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése során figyelembe vette a

Kúria érvénytelenségi perekkel foglalkozó Konzultációs Testületének 2019. április 10-ei üléséről készült Emlékeztetőben (továbbiakban: Emlékeztető) foglalt iránymutatást. Ennek 5. pontja szerint az, hogy az árfolyamkockázatról való tájékoztatást tartalmazó okirat aláírására a szerződéskötéssel egyidejűleg kerül sor, akkor nem kifogásolható, ha a félnek elegendő idő állt rendelkezésére annak áttanulmányozására a szerződés aláírását megelőzően. A másodfokú bíróság ezzel összefüggésben azt állapította meg, hogy a felperesek állítását, miszerint nem volt elegendő idejük a szerződés áttanulmányozására, a rendelkezésre álló iratok annyiban támasztották alá, hogy a felperesek a készfizető kezességvállalási nyilatkozatuk aláírását megelőzően nem kaptak kölcsönszerződés-tervezetet, a kölcsönszerződés rendelkezéseivel a bankban találkoztak először, amikor a szerződést alá kellett írni. Ugyanakkor már aznap az előre egyeztetett időpontban meg kellett a felpereseknek tenniük a tartozáselismerő nyilatkozatot a közjegyző előtt, amiből következően nem állt elegendő idő a rendelkezésükre ahhoz, hogy a 11 oldalas kölcsönszerződést, valamint a készfizető kezesi szerződést értelmezzék és ha szükséges, elvigyék olyan szakemberhez, aki elmagyarázza nekik a lényeges tartalmi elemeket, köztük az árfolyamkockázat viselésének következményeit.

- [21] Utal arra is a másodfokú bíróság, hogy V.Zs. tanú a szerződéskötés előtt a külön tájékoztató tartalmát magyarázta el az ügyfeleknek. A felperesek azonban ilyen külön tájékoztatót nem kaptak, ebből következően a tanú vallomásából az a következtetés vonható le, hogy szóbeli tájékoztatást sem kaphattak az árfolyamkockázatról az alperes ügyintézőitől.
- [22] Ilyen körülmények mellett a felperesek tartozáselismerő nyilatkozatának az alperes által adott tájékoztatás megfelelőségének vizsgálata szempontjából nem volt jelentősége. Ha ugyanis a felperesek pontosan nem voltak tisztában a kötelezettségvállalásuk kockázataival a kezesi nyilatkozat aláírásakor, akkor a még aznap – az alperes által a szerződés aláírásának feltételül szabott – megerősített kötelezettségvállalást is a hiányos tájékoztatás alapján tették.
- [23] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a kölcsönszerződés VIII.6. pontjában foglalt tájékoztatás nem volt megfelelő, alapvetően az elsőfokú ítéletben kifejtett, helyes indokok alapján. Emellett nyomatékosan utal a másodfokú bíróság az Emlékeztető 8. és 9. pontjában foglalt azon megállapításokra, hogy a tájékoztatás akkor megfelelő, ha abból kitűnik, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa, vagyis a törlesztő részlet akár jelentősen is megemelkedhet. A tájékoztatásból egyértelműen ki kell tűnnie nemcsak annak, hogy az árfolyam-változással számolni kell, hanem annak is, hogy az nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent, és nem csak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztő részleteket. Ezzel szemben rögzíthető, hogy a kölcsönszerződés VIII.6. pontjának azon megfogalmazásából, hogy az árfolyam alakulása a forintban történt visszafizetés terheit egyaránt növelheti és csökkentheti, csak az árfolyamváltozás bekövetkeztének lehetőségére utal. A felperesek ebből a mondatból nem gondolhatták, hogy a fizetendő törlesztőrészlet jelentősen, akár a többszörösére is megemelkedhet, vagyis nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent számukra.
- [24] A másodfokú bíróság megítélése szerint egy átlagos fogyasztótól akkor várható el a további tájékoztatás kérése, ha részére adott tájékoztatás nem világos, nem érthető. Természetesen a hitelező nem adhat felvilágosítást az árfolyamkockázat jövőbeli növekedésének konkrét mértékéről, arról azonban igen, hogy a hosszú – jelen esetben 25 éves – futamidő alatt korlátlanul is megemelkedhet az adós és ezáltal a készfizető kezesek fizetési kötelezettsége. Ilyen tartalmú tájékoztatást azonban az alperes nem adott a felperesek részére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az a körülmény, hogy az alperes külön tájékoztatást rendszeresített a perbelihez hasonló deviza alapú kölcsönszerződéseknél, arra utal, hogy az alperes maga sem

tekintette elegendőnek a szerződésbe foglalt, két mondatos adósi nyilatkozatot arról, hogy a tájékoztatást megkapta.

- [25] A másodfokú bíróság mindezek alapján az elsőfokú bírósággal egyezően megállapította, hogy nem volt megfelelő az alperesnek az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos, felpereseknek nyújtott tájékoztatása. A Kúria hatályon kívül helyező végzésében foglaltak szerint ez esetben az árfolyamkockázatra, mint főszolgáltatásra vonatkozó rendelkezés érvénytelensége miatt a felperesekkel kötött szerződés egésze megdőlt, ami a velük szembeni végrehajtás megszüntetésére vezet. Ez alapján megállapítható, hogy az árfolyamkockázat fogyasztó általi viselésére vonatkozó rendelkezés a szerződéskötéskor hatályban volt Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 209. § (1) bekezdés alapján tisztességtelen, amely a felek közötti, 2008. szeptember 9-én megkötött készfizető kezesi szerződés érvénytelenségét eredményezte. Erre tekintettel a felperesekkel szembeni végrehajtási eljárások megszüntetésének volt helye a Pp. 369. § a) pontja alapján.
- [26] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság utal arra, hogy az elsőfokú bíróság okszerűen mérlegelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és logikai hibáktól mentesen értelmezte az árfolyamkockázati tájékoztatást, így – az indokolás fenti kiegészítésével – mérlegelése jogszerű volt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint önmagában abból a tanúvallomásból, hogy szóban sem hangzott el olyan tájékoztatás, hogy az árfolyamkockázatnak felső határa lenne, nem vonható le a tájékoztatás megfelelőségére következtetés. Az a tanúvallomás pedig, hogy az árfolyamkockázatról grafikonos kimutatást mutatott az ügyfeleknek az ügyintéző, a felperesekre nem volt irányadó, hiszen ők nem kaptak ilyen grafikonos kimutatást tartalmazó külön tájékoztatót.
- [27] Arra a felvetésre, hogy a felperesek terhére értékelendő, hogy nem olvasták el a szerződést, a másodfokú bíróság rámutat, hogy önmagában az, hogy maga a fogyasztó nem járt el kellő körültekintéssel, nem zárja ki, hogy a fogyasztó arra hivatkozzék, hogy a pénzügyi intézmény nem, vagy nem megfelelően tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének (Emlékeztető 6. pontja).
- [28] A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás tisztességtelensége az egész szerződés érvénytelenségét eredményezi (Emlékeztető 3. pont), ezáltal nem a végrehajtási eljárások korlátozásának, hanem azok megszüntetésének van helye.
- [29] Arra az alperesi hivatkozásra, hogy a Kúria a Pfv.I.20.033/2020/12. számú ítéletében megfelelőnek tartotta az alperes perbelivel egyező tartalmú tájékoztatását, a másodfokú bíróság rámutat, hogy erre a megállapításra a Kúria az adott ügyben jutott, az okiratok és a felperes meghallgatása alapján tett bírói mérlegelés elfogadásával. A Kúria ugyanakkor azt is rögzítette, hogy a tájékoztatás megfelelőségének megítélése bírói mérlegelésre tartozó kérdés. A másodfokú bíróság megítélése szerint a jelen ügyben nemcsak az okiratok és a felperesek meghallgatása, hanem a tanúvallomások is rendelkezésre álltak, így a bizonyítékok együttes értékelésével a hivatkozott döntéstől eltérő következtetés is levonható volt.

Záró rész

- [30] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az alperes köteles a felpereseknek megfizetni a

32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdés szerinti, a kifejtett munkával arányban álló összegűre mérsékelt ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján.

Budapest, 2021. február 2.

dr. Szakács Katalin s.k. a tanács elnöke dr. Trabach Lea s.k. előadó bíró dr. Pigler Eszter Hajna s.k. bíró

A kiadmány hitelül: